

Когато се върнахме, дѣдо Гърди ни чакаше на камѣка, загледанъ нѣкжде далече къмъ Липовъ ридъ.

— То бѣше отколе, — започна изведнажъ бавно и унесено той. — Да бѣхъ тогава, да бѣхъ — не бѣхъ колкото васъ ки.

Живѣха по онова време въ нашето село, задъ кжщата на хаджи Михалаки, двама вѣрни и добри приятели. Единиятъ се думаше Пѣйчо, Радковия синъ, а другиятъ — Дуню, синътъ на Върба вдовицата.

Пѣйчо бѣше румено, русо момче, едро колкото двамина, а сила имаше като брѣзъ биволъ и якъ бѣше като витъ букъ. Всички деца въ село треперѣха отъ него. Пъкъ и остъръ и свадливъ бѣше. Не дай Боже да се ядоса. Лесно не кандисваше на бой. Затова никой отъ насъ — неговитѣ другари, — не смѣхеме да му кажемъ противна дума. Подчинявахме му се до единъ, като на царъ.

Дуню, наопѣки, бѣше слабъ, измъкнатъ като върлина и хрисимъ и благъ като бѣла овца. И бѣше все болнавъ, малко ленивъ и много сънливъ. Сухъ и свитъ бѣше, ала уменъ и дяволитъ бѣ много. Умътъ му сѣчеше бързо и дълбоко, като загладенъ брѣсначъ. Имаше единъ кусуръ — рѣдко приказваше. Ала рече ли да каже нѣщо, то бѣше и умно и духовито. Затова, сторѣхме ли въ игра нѣкоя пакостъ, очитѣ на всички се обръщаха къмъ него. Знаехме, че само той може да ни помогне. Такива едни

му идваха въ главата въ такъвъ аминъ — да се чудишъ. Затова Пѣйчо обичаше Дуня и не даваше прахъ да падне отгоре му.

Едно само не харесваше Пѣйчо у своя приятель. Както казахъ оде, Дуню падаше малко ленивъ и много сънливъ. Цѣла нощъ и два деня да спѣше, нѣмаше да каже — доста бѣше.

Ние станемъ сутринъ, наядемъ се, съберемъ се на мегдания предъ кжщата на Хаджи Михалаки, чакаме го, чакаме го, слънцето отскочи копрѣля, две, три — него го нѣма.

Почнемъ да се провикваме, както се провикватъ по хора и сборове ергенитѣ, дано се събуди и сѣти, че го чакаме — напразно. Само разлаемъ голѣмото каракачанско куче на Хаджи Михалаки и накараме Хаджията да изкочи съ чепатия ба-стунъ и ни погне къмъ Зайова лжка. Сѣдахме тогава и тука да го чакаме и почвахме да прашае ту този, ту онзи да го викатъ. Защото безъ него Пѣйчо на никжде не трѣг-